

РЕШЕНИЕ

№ 972

гр. София, 18.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 28.01.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Луиза Христова

при участието на секретаря Грета Грозданова и при участието на прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **11854** по описа за **2021** година докладвано от съдия Луиза Христова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания.

Образувано е по касационна жалба на Т. А. Д. срещу Решение от 30.09.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав, по НАХД № 3147/2021 г. С решението е потвърден електронен фиш /ЕФ/ № 3217764 от 29.11.2019 г. на Столична дирекция на вътрешните работи /СДВР/, с който на касатора е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 600 /шестстотин/ лева на основание чл. 189, ал. 4 във връзка с чл. 182, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 1 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/.

В жалбата са изложени съображения за отмяна на постановеното съдебно решение и потвърдения с него ЕФ. Неправилно СРС е отразил обстоятелството, че обжалваният фиш не съдържа законоустановените реквизити на наказателно постановление – дата на издаване, длъжностно лице, издател на акта, негово длъжностно качество. Липсвали доказателства за обективизиране на извода, че датата на издаване на ЕФ е датата на извършване на нарушението. Претендират се разноски.

Ответникът – Столична дирекция на вътрешните работи, редовно призован, не се представлява. В писмен отговор от 23.11.2021г. излага становище за неоснователност на жалбата с оглед безспорността на установеното нарушение: при

ограничение на скоростта от 50 км/ч, е констатирано, че касаторът е управлявал лек автомобил със скорост 92 км/ч. Нарушението е констатирано с видеосистема за наблюдение, преминала първоначална и последваща проверка. Приложен е материалният закон, действащ към датата на извършване на нарушението. Сочи, че при мобилните системи за видеоконтрол контролният орган не се намесва в работата им, а само го позиционира, включва и задава ограничението на скоростта, а след преустановяване на контрола ги изключва и демонтира. Приложеният снимков материал следвало да се кредитира на основание чл. 189, ал. 15 ЗДвП. Моли жалбата да бъде отхвърлена като неоснователна. Прави възражение за прекомерност на адвокатския хонорар. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, XII-и касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема следното от фактическа и правна страна.

Касационната жалба е депозирана в законоустановения срок от активно легитимирано лице срещу акт, който подлежи на оспорване, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, тя е неоснователна.

Решението на Районния съд е валидно и допустимо, доколкото същото е постановено по подадена в срок жалба срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Районният съд е установил следната фактическа обстановка: на 29.11.2019 г., в 09:35 часа Т. А. Д. е управлявала лек автомобил, марка „М.“, модел „Е320“, с рег. номер СВ 6785 КС, в [населено място], [улица], с посока на движение от [улица] към [улица]. При ограничение на скоростта 50 км/ч за населено място автомобилът е засечен да се движи със 95 км/ч, от която скорост е приспаднал 3 км/ч толеранс в полза на водача и същата се зачита като 92 км/ч. Нарушението е установено с автоматизирано техническо средство – преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникация тип ARH CAM S1, с № 11743с7, одобрена и вписана в регистъра на 07.09.2017 г., със срок на валидност – до 07.09.2027 г., като същата е преминала проверка на 01.10.2019 г. и съответства на одобрения тип. Приложен е протокол за използването на АТСС на 29.11.2019 г., както и снимка за разположението на уреда. За извършеното нарушение от СДВР е издаден ЕФ № 3217764 от 29.11.2019 г. Тази фактическа обстановка е установена въз основа на събраните и кредитирани от СРС доказателства.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В случая са събрани писмени доказателства, че процесното МПС е управлявано на конкретната дата – 29.11.2019 г. от неговия собственик /справка/. В съответствие с чл. 189, ал. 5 ЗДвП на същото това лице е връчен и ЕФ, като не е постъпила декларация от негова страна по смисъла на чл. 188, ал. 1 ЗДвП. В срока по чл. 189, ал. 8 ЗДвП Т. А. Д. е упражнила правото си да оспори ЕФ.

Съгласно чл. 182, ал. 1, т. 5 ЗДвП водач, който превиши разрешената максимална скорост в населено място, се наказва за превишаване над 40 км/ч - с глоба 600 лв. С разпоредбата на чл. 21, ал. 1 ЗДвП са посочени изрично ограниченията на

скоростта в населено място според категорията на пътното превозно средство. Когато стойността на скоростта, която не трябва да се превишава, е различна от посочената в таблицата към чл. 21, ал. 1 ЗДвП, това се сигнализира с пътен знак. В конкретния случай е посочено изрично, че движението на МПС се осъществява в [населено място] /населено място без ограничение на скоростта по смисъла на чл. 21, ал. 2 ЗДвП/, което обстоятелство се установява от приложения по чл. 189, ал. 15 ЗДвП снимков материал и протокола за използване на АТСС от 29.11.2019 г. Не са представени доказателства, че е имало промяна на организацията на движението по смисъла на чл. 21, ал. 2 ЗДвП, въведена с пътен знак. При това безспорно се установява, че към датата на извършване на процесното нарушение ограничението на скоростта за процесния пътен участък е 50 км/ч съгласно чл. 21, ал. 1 ЗДвП, като превишаването ѝ с 42 км/ч, както е в конкретния случай, представлява съставомерно по смисъла на чл. 6 ЗАНН деяние.

Съгласно чл. 189, ал. 4 ЗДвП във връзка с чл. 3, ал. 1 ЗАНН при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. Електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. Следователно, установяването на обективните признаци на нарушението се извършва автоматизирано, като се удостоверява чрез съответното доказателствено средство – снимков материал по чл. 189, ал. 15 ЗДвП, поради което и не е необходимо издаването на АУАН и НП от присъстващите при нарушението служители на СДВР. Оспореният ЕФ съответства на утвърдения образец, доколкото представлява типизиран документ /електронно изявление за знание, което има достоверителен характер/, възпроизвеждащ установени неприсъствено факти без възприемането им от човешки сетивен орган, а чрез технически способ от годно за това средство. Неоснователно е възражението на касатора, че липсват съществени реквизити на електронния фиш.

Правилно е приложена и процедурата по санкциониране на нарушителя по чл. 189, ал. 4 ЗДвП, различна в описаната по ЗАНН относно установяването на нарушението и ангажирането на отговорност. След измененията на чл. 189, ал. 4 ЗДвП - ДВ, бр. 54 от 2017 г., издаването на ЕФ за налагането на административни наказания при извършени нарушения по чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП е допустимо и когато нарушенията бъдат установени и заснети с мобилно АТСС /§ 6, т. 65, б. „б“ ДР ЗДвП/, както и правилно е възприел в решението си СРС. В случая нарушението е установено с преносима система за контрол на скоростта на МПС с вградено разпознаване на номера и комуникация тип ARH CAM S1, с № 11743с7. За същата са приложени протокол № 60-С-ИСИС от 01.10.2019 г. от проверка, извършена от отдел „Изпитване на средства за измерване и софтуер“ към ГД „Мерки и измервателни уреди“ на Български институт по метрология /със срок от 1 година съгласно Заповед

А-616/11.09.2018 г. за периодичността на последващите проверки на средствата за измерване, които подлежат на метрологичен контрол, издадена от „За председателя“ на ДАМТН и обнародвана в ДВ бр. 82 от 05.10.2018г./ и удостоверение за одобрен тип средство за измерване на Български институт по метрология № 17.09.5126 със срок на валидност 07.09.2027 г. Автоматизираното техническо средство е заснело и записало датата, точния час на нарушението и регистрационния номер на моторното превозно средство по смисъла на чл. 165, ал. 2, т. 6 ЗДвП. Видно от снимковия материал са отразени точно координатите на нарушението, при това в границите на контролирания участък, при максимално разрешена скорост за същия от 50 км/ч. За удостоверяване на последното са приложени протокол за използване на АТСС и снимка за разположението на уреда. Видно от протокола, съставен от обслужващия полицейски служител, са посочени точното място за контрол, въведеният за контролирания участък скоростен режим без пътен знак за ограничение, режимът на измерване /стационарен/, посоката на задействане /приближаващ/, началото и края на работната смяна. В този смисъл не се установят нарушения на разпоредбите на чл. 10, ал. 1 и ал. 3 от Наредба № 8121з-532 от 12 май 2015 г. за условията и реда за използване на автоматизирани технически средства и системи за контрол на правилата за движение по пътищата.

С оглед горното съдът формира извод, че действително осъществилата се фактическа обстановка е подведена под релевантната правна норма, като за наказаното лице съществува яснота в какво се изразява неправомерното му поведение – предпоставка да му бъде ангажирана и административнонаказателна отговорност. Законосъобразно на Т. А. Д. е наложено административно наказание „глоба“ в абсолютен размер, поради което и въпросът за неговата справедливост не подлежи на обсъждане /чл. 188, ал. 1 във чл. 182, ал. 1, т. 5 във връзка с чл. 21, ал. 1 ЗДвП/.

Преценката за маловажност се прави по законосъобразност и подлежи на съдебен контрол. Констатираното нарушение е с висок интензитет /повече от 40 км/ч над допустимата скорост в населено място/ и въпреки че не са настъпили вредоносни последици, то се отличава с висока обществена опасност и засяга голям кръг от потенциално застрашени хора. Не са налице предпоставките за освобождаване от административнонаказателна отговорност по смисъла на чл. 28 ЗАНН, предпоставка за отмяна на НП /вж. мотивите на ТР № 8/16.09.2021 г. по т.д. № 1/2020 г. на ОСС от I и II колегия на ВАС/.

Доколкото направените от Софийски районен съд изводи съответстват на фактическата обстановка и не са налице основанията на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348, ал. 1 от Наказателно-процесуалния кодекс, то съдът констатира, че касационната жалба следва да бъде отхвърлена като неоснователна, а постановеното съдебно решение – оставено в сила.

При този изход на спора, в полза на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 /осемдесет/ лева съгласно чл. 63д, ал. 4 и ал. 5 ЗАНН във връзка с чл. 37, ал. 1 от ЗПП и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София – град, XII-и касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 30.09.2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 105-и състав, по НАХД № 3147/2021 г.

ОСЪЖДА Т. А. Д. да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата в размер на 80 /осемдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.